

157

1590-1600

Összefoglalás

1590 Szent Pál tanítványának, Timóteusnak mondja: "Figyelmeztetek, éleszd föl magadban Isten kegyelmét, amely kézföltételem által benned él" (2Tim 1,6), és "aki püspökségre törekszik, magasztos dolgot kíván" (1Tim 3,1). Titusznak mondta: "Azért hagytalak Kréta szigetén, hogy pótdol, ami hiányzik és a városodba presbitereket rendelj utasításaim szerint" (Tit 1,5).

1591 Az egész Egyház papi nép. A keresztség miatt minden hívő részesedik Krisztus papságában. E részesedést nevezzük a "hívők általános papságának". Ezen az alapon és ennek szolgálatára Krisztus küldetésében más részesedés is van, nevezetesen az egyházi rend szentsége által kapott szolgálat, melynek feladata, hogy Krisztusnak, a Főnek nevében és személyében szolgáljon a közösségben.

1592 A szolgálati papság lényegében különbözik a hívők általános papságától, amiatt, hogy szent hatalmat ad a hívők szolgálatára. A fölszentelt szolgák Isten népe szolgálatát a tanítás (a tanítás feladata), az istentisztelet (liturgikus feladat) és a lelkipásztori irányítás (irányítás feladata) által végzik.

1593 A fölszentelt szolgálatot kezdettől fogva három fokozatban adták át és gyakorolták: a püspökök, a papok és a diákonusok fokozatában. A szentelés által adott szolgálatok az Egyház szerves struktúrájában nem helyettesíthetők: püspök, papok és diákonusok nélkül nem lehet szó Egyházzól.

1594 A püspök az egyházi rend szentségének teljességét kapja, mely beiktatja őt a püspöki kollégiumba és a rábízott részegyház látható fejévé teszi. A püspökök mint az apostolok utódai és a püspöki kollégium tagjai Szent Péter utóda, a római Pápa tekintélye alatt részesei az egész Egyház apostoli felelősségének és küldetésének.

1595 A papok a papi méltóságban kapcsolódnak a püspökökhöz, ugyanakkor tőlük függenek lelkipásztori hivataluk gyakorlásában; arra hivatottak, hogy a püspökök gondos munkatársai legyenek; püspökük körül presbitériumot alkotnak, mely vele együtt felelős a részegyházért. A püspöktől kapják a plébániai közösség hivatalát vagy a konkrét egyházi feladatot.

1596 A diákonusok az Egyház szolgálatának feladataira szentelt szolgák; nem kapják meg a szolgálati papságot, hanem a szentelésük nagyon fontos feladatokat bíz rájuk az Ige szolgálatában, az istentiszteletben, a lelkipásztori vezetésben és a szeretet szolgálataiban, mely feladatokat püspökük lelkipásztori tekintélye alatt kell megoldaniuk.

1597 Az egyházi rend szentségét kézzel szolgáltadják ki, melyet ünnepélyes fölszentelő könyörgés kísér, s ebben a szentelendő számára a Szentléleknek a szolgálathoz szükséges kegyelmét kérik. A szentelés eltörölhetetlen karaktert nyom a lélekbe.

1598 Az egyházi rend szentségét az Egyház csak olyan megkeresztelt férfiaknak szolgáltatja ki, akiknek szolgálatra való alkalmasságáról meggyőződött. Az Egyház tekintélyéhez tartozik annak felelőssége és joga, hogy valakit meghívjon a rendek fölvételére.

1599 A latin Egyházban rendes körülmények között csak olyan jelölteket szentelnek pappá, akik készek szabadon elfogadni a cölibátust, és nyilvánosan kifejezik akaratukat annak megtartására a mennyek országa és az emberek szolgálata szeretetéért.

1600 A püspökre tartozik az egyházi rend mindhárom fokozatának kiszolgáltatása.